

תת"ע 12298/03/22 - מדינת ישראל נגד מקסים פרוחורצ'וק

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תתע"א 12298-03-22 מדינת ישראל נ' פרוחורצ'וק
תיק חיצוני: 11250680227

בפני
מאשימה
נגד
נאשם
החלטה

כבוד השופטת רונה פרסון
מדינת ישראל
מקסים פרוחורצ'וק

בעניין: בקשה לביטול כתב אישום מחמת טענה של הגנה מן הצדק.

1. ביום 31.3.22 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, עבירות מיום 25.3.22.

2. בדיון שנערך ביום 18.8.22 העלה הנאשם, באמצעות בא כוחו, טענה של הגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחסד"פ. ב"כ הנאשם טען כי לא נגבתה מהנאשם כל הודעה או עדות בקשר לאירוע בטרם הוגש כתב האישום וכי זכות הנאשם לטעון את טענותיו בטרם הגשת כתב האישום היא מיסודות המשפט הפלילי והמנהלי, הנובעת מכללי הצדק הטבעי.

הפנה לע"פ 3730/03 מ"י נ' אנבאריה, עוד הפנה לנוהל תלת"ן המחייב בעבירה מהסוג בו עסקינן לגבות הודעה מחשוד.

עוד טען כי רישום תגובת הנהג לעיכוב או לדו"ח, אינו מהווה תחליף לחקירה או למתן זכות הטיעון, לחובה להסביר לו במה הוא חשוד ולבקש את התייחסותו. טען כי משהדבר לא נעשה כאן, הפגיעה בזכותו של הנאשם להליך הוגן היא פגיעה קשה המחייבת את ביטולו של כתב האישום.

3. ב"כ המאשימה בתגובתו לבקשה טען כי אין בטענות הנאשם בכדי להביא לביטולו של כתב האישום, שכן גם אם הנאשם לא נחקר תחת אזהרה הרי שהוא יכול להעלות את כלל טענותיו במסגרת פרשת ההגנה. הפנה לע"פ 2910/94 יפת נ' מ"י וטען כי טענה של הגנה מן הצדק תתקבל רק במקרים נדירים בהם הוכחה התנהגות בלתי נסבלת של הרשות, התנהגות שערורייתית, התנהגות שיש בה משום רדיפה, דיכוי והתעמרות בנאשם, דבר שאינו מתקיים במקרה דנן. טען כי המחוקק יצא מנקודת הנחה לפיה מפגשי שוטר-נהג מתבצעים באופן תדיר במסגרת אכיפות עבירות תנועה, וכי פעולות החקירה חייבות להיות מהירות, קצרות וענייניות אחרת לא תוכל משטרת ישראל לבצע אכיפה סבירה של חוקי התעבורה. טען כי אי חקירת הנאשם במקרה דנן אינה פוגעת בו, אלא להיפך יש בכך בכדי להקשות על המאשימה להתמודד עם גרסתו. טען כי טענת ההגנה לפגם בהתנהלותה של המשטרה אינה מבוססת

על זכות בחוק ומכל מקום ההחלטה אם להגיש כתב אישום ללא חקירת הנאשם, גם בתיקים מסוג זה, מסורה לבחירתה של המאשימה.

4. ב"כ הנאשם בתשובתו לתגובת ב"כ המאשימה, חזר על טענותיו והפנה לע"פ 4855/02 מ"י נ' ד"ר **בורוביץ**. טען כי יישום שלושת שלבי המבחן בענייניו מחייב ביטול כתב האישום, אשר אינו מונע אפשרות להגישו מחדש, לאחר שהנאשם יחקר וככל שהמאשימה תסבור שיש הצדקה לכך.

דיון והכרעה

5. על פי ההלכה הפסוקה, ביטול כתב אישום או ביטול הליך פלילי מטעמים של הגנה מן הצדק יעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד, כאשר עולה כי בעצם קיומו של ההליך הפלילי יש פגיעה חמורה בתחושת הצדק וההגנות.

6. בנסיבות כאן, לאחר ששקלתי טענות הצדדים, שמעתי את דברי הנאשם באמצעות ב"כ, ועיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים, לא שוכנעתי כי יש מקום לקבל טענת הנאשם להגנה מן הצדק ולבטל את כתב האישום כנגדו.

7. בפרשת בורוביץ נקבע, כאמור, מבחן תלת שלבי לבחינת הטענה של הגנה מן הצדק, אך לא מצאתי כי בענייניו יש מקום לבטל את כתב האישום מהטעם של הגנה מן הצדק, ולהלן אפרט.

8. ביחס לשלב הראשון, הטענה כי נפל פגם בהתנהלותה של המאשימה אשר נמנעה מחקירת הנאשם בטרם הגשת כתב האישום, הרי שהיא אינה מבוססת על זכות המעוגנת בחוק. על כן, גם אם רצוי היה לחקור את הנאשם בטרם הגשת כתב האישום, הרי שמדובר בבחירה של המאשימה הנתונה לשיקול דעתה ולא בחובה שלה. יצוין כי עיינתי בנוהל שצירף ב"כ הנאשם המתייחס לחקירה במקרים של עבירה חוזרת של נהיגה בזמן פסילה, אך כאמור מדובר בהנחייה פנימית בלבד שאף אם רצוי לקיימה והיא יכולה אף להביא ליעול ההליך, אין באי קיומה כדי להביר לביטול כתב האישום.

9. ביחס לשלב השני, לא מצאתי כי כתוצאה מאי חקירת הנאשם בטרם הגשת כתב האישום נפגעה יכולתו של הנאשם להתגונן במקרה שבפניי; אף שהנאשם לא נחקר תחת אזהרה הרי שהוא יוכל להעלות את כלל טענותיו במסגרת פרשת ההגנה והמאשימה אף תהיה מנועה מלטעון טענות מסויימות, כמו עדות כבושה, למשל.

משלא מצאתי כי מתקיימים השלבים הראשון והשני, מתייתר הצורך לעבור לבחינת השלב השלישי.

10. לסיכום, נוכח האמור לעיל, לא מצאתי בשלב זה כי יש במקרה שבפניי משום פגיעה חמורה בתחושת הצדק וההגיונות ועל כן איני מוצאת להיענות לבקשתו של הנאשם להורות על ביטול כתב האישום מכח הגנה מן הצדק ואני דוחה אותה.

11. המזכירות תשלח עותק החלטתי זו לצדדים ותזמנם לישיבת למתן מענה לכתב האישום ליום 3.10.22 בשעה 11:00.

54678313

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.